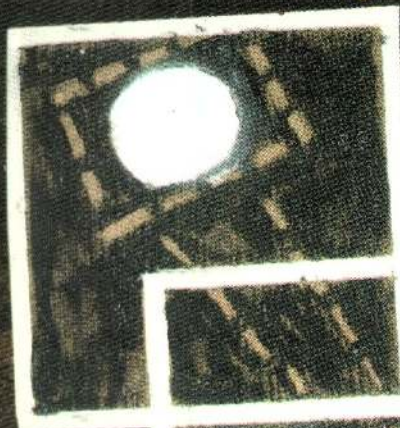

காந்திய
அந்நித்யச்
சென்றபர்கள்

ஜமீல்

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்
ஐமீல்

வெளியீடு :

புதுப்புனைவு இலக்கிய வட்டம்
மருதமுனை

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்

ஜமீல்

இயற்பெயர் அப்துல் றகுமான் அப்துல் ஜமீல். கிழக்கிலங்கையின் அம்பாரை மாவட்டத்தில் மருதமுனைக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான தேசிய விருதைப் பெற்றவர். இவரது முதல் கவிதைப் பிரதி 'தனித்தலையும் பறவையின் துயர் கவியும் பாடல்கள்' 2007 யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் கவிஞர் அய்யாத்துரை விருதையும், தடாகம் இலக்கிய வட்டத்தின் கலைத்தீபம் விருதையும் பெற்றது. 'உடையக் காத்திருத்தல்' 2010 கொடகே சாகித்திய விருதின் இறுதிச் சுற்றில் சான்றிதழினைப் பெற்றது.

124 ஏ, ஸ்டார் வீதி,
பெரியநீலாவணை - 01
மருதமுனை
இலங்கை.

கைபேசி: 077-9689392.

மின்னஞ்சல் - jameel2013a@gmail.com

முகநூல் - Abdul Jameel

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள் : கவிதைகள்

ஆசிரியர்: ஜமீல். ©அப்துல் றகுமான் அப்துல் ஜமீல். விலாசம்: 124 ஏ, ஸ்டார் வீதி, பெரிய நீலாவணை - 01, மருதமுனை, இலங்கை. கைபேசி: 077-9689392. முதற்பதிப்பு: ஜூன் 2013. வெளியீடு: புதுப்புனைவு இஷக்கிய வட்டம், மருதமுனை. கணினி வடிவமைப்பு: ஏ.எம். அமான்னூல்லாஹ். அட்டை வடிவமைப்பு: ஏ.பி.எம். இம்தாத். அச்சப் பதிப்பு: நியூ செலக்ஸன், அக்கரைப்பற்று. பக்கம்: 80. விலை: 250.00

Katrai Alaiththuch Sentravarkal : Poems

Author: Jameel. © Abdul Rahuman Abdul Jameel, Address: 124A, Star Road, Periyaneelavanai-01, Maruthamunai, Sri Lanka, Mobile: 077-9689392. First Edition: June-2013, Published by: Puthuppunaivu Ilakkiya Vaddam, Maruthamunai. Type Setting & Layout by : A. M. Amanullah. Cover Design by: A.P.M. Imthath, Printed By: New Selection, Akkaraipattu, Pages: 80 Price: Rs. 250.00

ISBN: 978-955-50248-3-9

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்

மிதக்கும் பொம்மைகள் :

உம்மாவின் கைக்குழந்தை-15● பொம்மைகள்-16● குழந்தைத்தனம்-17● வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் வகுப்பறை-18● கரப்பான் பூச்சி-19● முறையிடும் பொம்மை-20● வாது-21● வித்தைகாட்டி-22● தெருவில் கிடக்கும் கனவு-23● ஒரே ஒரு புன்னகை-24● அவல் விற்றுச் செல்லும் அவளின் பெருந்துயர்-25● அழகுரல்-26● நஞ்சுட்டல்-27● ஒரு செல்லப் பிராணியின் கதை-28● உடையும் பொம்மைகள்-29● சோட்டைகள்-30● உறுத்தல்-31● இரக்கம்-32● மேலும் மேலும் ரத்தம்-33● அங்கலீனம்-34● பிரச்சினைகளால் நிரம்பி வழியும் காயம்-35● ஈரமாகும் மனம்-36● பட்டுப் பூச்சிகளின் சமாதி-37● அச்சம் குறித்த பாடல்-38● பழக்க தோசம்-39● வாப்பா இல்லாத போது-40● ஒரு சொப்பின் பையினது பாடல்-41● பாம்புகளின் வரைபடம் அல்லது நடத்தை-42● சொரணையற்றுப் போதல்-43● உடைந்து சிறுமும் பிம்பங்கள்-44● தாய்மை குறித்த பாடல்-45● சாட்டுச் சொல்லி-46● உயிரற்ற எனது அறை-47● கொதித்து நுரைக்கும் புழுக்கள்-48● வாழ்வைக் கிளர்த்தும் விதை-49● உடைந்துபோன கதிரைகளும் சிதைந்துபோன மனதும்-50● அவாவுதல்-51● புத்தி அல்லது மழுப்புதல்-52● கபாவம்-53● காத்திருத்தல்-54● பிரதி பண்ணும் குழந்தைகள்-55● அனுமதி பற்றிய உரையாடல்-56● கடந்து செல்லும் போது-57● நிழலற்ற நிழல்-58● மரணம் பற்றிய குறிப்பு-59● பண்புமிக்க காகங்கள்-60● ஆவீசம்-61● பச்சைத்தனம்-62● உம்மா வரும் வரை-63● கவனமற்ற மீன்கொத்திகள்-64● மிரட்டல்-65● வெள்ளோட்டம் பார்க்கும் குழந்தை-66● கொய்யாப்பழக் கவிதை-67● முயலை இலைகளுக்குள் மறைத்து வைத்த மரம்-68● குழந்தைக்கு உலகைச் சுற்றிக்காட்டிய வண்ணத்துப் பூச்சி-69● வெளியேச் செல்லும் பனித்துளி-70● அந்தர்ப்பு-71● ரசித்தல்-72● காருணியம்-73● பூமியைக் கட்டிப் போட்ட வெட்டுக் கிளி-74● சிறுமியின் அலாதியைக் குடித்த மழை-75● கதைப் பிரதியைக் கிழித்து எறிந்த சிறுமி-76● மழையைப் பிரதிக்குள் அழைத்து வரும்போது-77● சிறுமியின் கோடுகள்-78● ஈரமற்ற வார்த்தைகள்-79● ஒளியைப் பமிரிடல்-80●

முழிவிதாங்கும் பொம்மைகள், சுடும் நெருப்பையும் ஆற்றித் தருமாறு கேட்கும் குழந்தைகள் ஆசிரியரின் ஒற்றையாட்சிக்குள் அடங்கிப் போகும் வகுப்பறை பொம்மைகள், பொம்மைகளாகவே மதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளிடம் ஆசிரியர் செய்து வருமாறு கூறும் பொம்மை ஒப்படை இவ்வாறு எண்ணற்ற பொம்மைக் குழந்தைகளின் துயரக் கதைகளையும் வன்கொடுமைகளையும் ஜமீனின் கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

குழந்தைகள் அவர்களின் துயரங்கள் நமது அவசரம் மிகுந்த நெருக்கடியாக எப்படி நசிபடுகின்றன என்பதனைச் சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் தேவை முடிந்தபிறகு வீசப்படும் சொப்பின் பையும் தாம்மை புரியும் மறு உற்பத்திப் பணியும் சாட்டுச் சொல்லிச்சொல்லி கடமை மறுக்கும் மனிதர்களும் பொதுச் சுகாதாரத்தை கணக்கிலெடுக்காத சுற்றுச் சூழலை அழிக்கும் மனிதர்களும் வாழ்தலின் அர்ப்பணிப்புக்களை உணர்த்தும் கவிதைகளும் கேள்விக்குள்ளாகும் ஜீவகாருண்யமும் போஸ்ரர்களைத் தின்று கொண்டிருக்கும் மேய்ச்சல் நிலங்களற்ற ஆடுகளும் உறவுகளின் நலம் விசாரிக்க முடியாமல் போகும் சங்கடங்களும் புதிததாக அதிகரித்துவரும் விபத்து மரணங்களும் சவ்வுத்துண்டையும் சேர்த்துவிடும் இறைச்சிக் கடைக் காரனும் வீதியை மறித்துக்கிடக்கும் வீடு கட்டும் கொங்கிரீட் கற்களும் அவல் விற்றுச் செல்லும் பெண்ணின் அவலமும் இவரது பாடுபொருளாக மாறியுள்ளன.

நிழலற்ற நிழல், பட்டுப் பூச்சிகளின் சமாதி, பாம்புகளின் வரைபடம், பாம்புப்பட்டத்தை நம்பி ஏமாறும் ஆலாக்கள் எனக்குறிமீட்டுத் தன்மை கொண்ட கவிதைகளும் இப்பிரதியில் காணப்படுகின்ற பெரும்பாலும் ஒருபக்க அளவிலேயே அடங்கக்கூடிய மிகச் சிறிய அதேவேளை தெளிவான, எளிமையான குறிமீடுகளும் படிமங்களும் கொண்டதாகவே ஜமீனின் கவிதைகள் விரிகின்றன. எளிதில் பொருள்கொள்ளக் கூடியதாகவும் அதிர்வுகளை உண்டு பண்ணி நம்மை மீண்டும் மீண்டும் அசைபோட வைக்கும் நமது காலடியில் இருக்கும் வாழ்வை நாம் அறியாத பொழுதுகளில் நமக்கிவை மீண்டும் மீண்டும் உணர்த்திச் செல்கின்றன.

07.02.2013

அண்மையில் ஒரு ஓவியக் கண்காட்சியில் பல ஓவியங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு ஓவியத்தை என் கண்கள் பல முறை திருப்பித்திருப்பி பார்த்துக் கொண்டன. ஒரு களிமண் வீட்டுத் தண்ணையில் கவரில் சாய்ந்தபடி ஒரு சிறுமி, அவள் பாடசாலைச் சீருடை அணிந்திருந்தாள். அவளது மடியில் ஒரு குழந்தை துயில்கின்றது. அவள் வீட்டின் பின்புறமாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அங்கேயுள்ள வயல்வெளிக்கு மத்தியில் சற்று விசாலமான வரம்புக்கட்டுகளின் வழியே சிறுவர் சிறுமியர் புத்தகப் பைகளைத் தோழில் கமந்தபடி செல்கின்றனர். தொலைவில் ஒரு பாடசாலை தெரிகின்றது. கோடுகளின் வண்ணங்களின் வழியே விரியும் சோகத்தை ஜமீலின் உம்மாவின் கைக்குழந்தை எனும் கவிதை இரட்டிப்பாக்கின்றது. அதிகாலை மாணவர்கள் முன்பள்ளி புறப்படுகையில் என் தோய்ந்த சிறகுகளில் புத்தகப் பைக்குப் பதிலாக தொங்குகிறது சிறுநீர் நெடியோடு உம்மாவின் கைக்குழந்தை என்று கவிதை முடிகிறது.

ஜமீல் காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள் பிரதியில் பெரியோர்களின் நிழலாய் அவர்களின் செய்கைகளை பிரதிபண்ணும் குழந்தைகள், வகுப்பறையை இழந்தபடி அறையொன்றில் கிடக்கும் உடைந்துபோன முன்பள்ளி மாணவர்களின் கதிரைகள். விடுமுறைக் காலத்திலும் தாகம் தீர்க்க வரும் பறவைகளுக்கு இறுக மூடப்படாத பைப்பிலிருந்து சொட்டிக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீர்ச் சொட்டுக்கள், பொம்மைகளோடு மட்டுமே விளையாடி பழக்கப் பட்டுப்போன குழந்தைகள், விளையாடுவதற்கு அயல் வீட்டுக்குழந்தைகள் வந்தாலும் பொம்மைகளையே தூக்கிவரும் குழந்தைகள் வாப்பாவின் தோள்க்காகவும் தீத்தும் உணவுக்காகவும் ஏங்கித் தவிக்கும் குழந்தைகள், வேலைக்குச் சென்றுவரும் பெற்றோர் முதற்கொண்டு வீட்டுக்குவரும் விருந்தினர்வரை தொலைக்காட்சிப் பெட்டியையே விரும்புவதால் தாமும் அதுவாகவே மாறிவிட்டால் என்ன என்று நினைக்கும் குழந்தைகள், குழந்தைகளுக்காக காத்திருக்கும் பொம்மைகள், பசியால் வாடிய மந்தைகளுக்கு வீட்டுத்தோட்டத்தையே மேய்ச்சல் தரையாக்கிய குழந்தைகள், வாங்கிவந்த சில மணி நேரங்களில் உடைந்து நொறுங்கிப் போகும் பொம்மைகள், உம்மா வரும்வரை விறைத்தக் கத்தும் குழந்தையை அரவணைக்கத் தெரியாமல்

**அதிர்வுகளை உணர்புண்ணி
நம்மை மீண்டும் மீண்டும்
அசைபோட வைக்கும் கவிதைகள்**

ஏ.பி.எம். இத்ரீஸ்

என் மகனுக்கு பாடங்களை கற்பிக்கும் போது இயற்கையின் அழகை இரசிக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள். விண்ணில் வட்டமிடும் பறவைகளையும் தொலைவில் தெரியும் மலையில் வழிந்தோடும் நதியின் அழகையும் இரசிக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள். அது மட்டுமன்றி பரீட்சையில் என் மகன் சித்தியடையாது போனாலும் அவன் யாரையும் ஏமாற்றா திருக்கக் கற்றுக்கொடுங்கள். அத்தோடு அவன் புத்தகங்களை வாசிக்கத் தூண்டுங்கள். அதில் பொதிந்துள்ள அற்புதங்களை கண்டறிய வழி காட்டுங்கள். இவை ஆப்ரகாம் லிங்கனின் தந்தை தமது மகனின் ஆசிரியருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வரும் வரிகள்.

ஒரு நூற்றாண்டு கடந்து விட்டபின் எமது குழந்தைகளின் இன்றைய நிலை எப்படி இருக்கின்றது என்பதை கவிஞர் ஜமீலின் “காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்” கவித்துவமாகியுள்ளது. “பொம்மைகள்” பொம்மைகளிடமே சிரித்து பொம்மைகளிடமே சினுங்கி பொம்மைகளிடமே செல்லம் காட்டி பொம்மைகளிடமே முறைத்து பொம்மைகளிடமே முறையிட்டு பொம்மைகளோடு பசியாறி பொம்மைகளோடு கண்ணுறங்கி பொம்மைகளோடு கண்விழித்து பொம்மைகள் உடைந்துபோனதொரு தினத்தில் மிகவும் துயருற்றிருந்தபோது ஒரு பொம்மையாகவே செத்துப்போகிறது வேலைக்குச் சென்றுவரும் பெற்றோர்களின் குழந்தைகள் என்று ஜமீல் கூறும் போது இன்றைய குழந்தைகளின் துயர்மிகு வாழ்தலின் சாரமாக அமைகின்றது.

என் கவிதைகள் நடப்பதை விட பறப்பதையே விரும்புகிறது

ஜமீல்

யாருடையதுமான தாக்கமும், தழுவலும், சாயலுமின்றி தனித்துவமாக மின்னி பிரகாசிக்கிறது என் கவிதைகள். எவர் பழித்தாலும் எவர் மிதித்தாலும் எதுவுமே சொல்லாமல் தன்பாட்டில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதியைப்போல் மிகவும் சாந்தமானது. சிலரை எரிக்கவும் சிலரை வீழ்த்தவும் தீயாயும் வாளாயும் நீள்கிறது. மேலும், கள்ளங்கபடமற்ற சிறுவர்களின் பரிசுத்தமான மனதையும் போலானது. தவிர அதீதமான படிமக் குவியல்களுக்குள் அமிழ்ந்து இருண்மை நிரம்பி தன் கவிதை முகத்தை தானே சிதைக்கின்ற கவிதைகளாகவோ அன்றி மந்திரமும் மாயமும் சூனியமுமான கவிதைகளாகவோ இருந்துவிடக் கூடாது என்பதில் நான் மிகவும் அவதானமாக இருந்தும் வருகிறேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனது கவிதைகள் நடப்பதை விட பறப்பதையே விரும்புகிறது.

நடுக்காட்டில் என் கண்களை இறுகக்கட்டி விட்டபோதும் மீண்டும் மீண்டும் என் குழந்தைகளை சுற்றிச் சுற்றி வருவது போன்று எனது கவிதைகளும் குழந்தைகளையும் சிறுவர்களையுமே சுற்றித் திரிகிறது. அங்காடித் தெருக்களில், தேநீர்க்கடையில், கடற்கரை வெளியில், பேருந்துகளில், கற்குவாரிகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படும் சிறுவர்களை நேசிக்கிறது, பேசுகிறது. அவர்களின் அவலங்களை, அந்தரிப்புக்களை பாடுகிறது. மேலும் வாழ்வின் கெடுபிடிக்குள் சிக்கித் திணறும் அவர்களை விடுவிக்கும் முடிச்சுகளை அவிழ்த்து விடவும் அவாவுகிறது.

கவிதை எழுதுவதற்கு கவிதை மனது இருக்க வேண்டும் என்ற கதையாடல்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து பரவலாக தொடர்ச்சியாக பேசப்பட்டு வந்த போதிலும் அவ்வாறானவர்களை இப்போதெல்லாம் காண்பது மிகமிக அரிதாகவே உள்ளது. ஓர் உச்சமான படைப்பாளியாக இருப்பதைக் காட்டிலும் ஓர் உன்னதமான மனிதனாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் உச்சமான கவிதைகளைப் படைக்க முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். எதற்கும் நீங்கள் எனது நரகலை கிளறுவதற்கு முன்பாக நானே என்னைத் தூய்மைப் படுத்துகிறேன்.

01.02.2013

மிச்சம் பெரிய உபகாரம்

மீள் பார்வை (நிழல் வெளி), எங்கள் தேசம் (உயிர் மொழி), தினகரன் வாரமஞ்சரி, வீரகேசரி, தினக்குரல், சுடர் ஒளி, விடிவெள்ளி (சொல் புதிது, ஆறாம் விரல்), யாத்ரா, நிகழ்காலம், மணிப்புறா, முனை மலர் அத்தோடு எனது இரண்டாவது பிரதியை மதிப்பீடு செய்த பாமிஸா அலி, ஜிப்ரி ஹஸன், முல்லை முஸ்ரிபா, வீ.மைக்கல் கொலின், மைதிலி தேவராஜா, அம்ரிதா ஏயெம், வஸீம் அக்ரம், ஆசுகவி அன்புடன், ஏ.எம்.குர்ஷித், கௌரி பாலன் இன்னுமான கவிதைத் தோழர்கள் சீரமேஸ், பஷீர் அலி, நாசிக் மஜீத், அலறி, றியாஸ் குரானா, ஏ.பி.எம்.இத்ரீஸ், ஏ.பி.எம். இம்தாத், நவாஸ் செளபி, இப்றாகிம் எம். றபீக், அறநிலா, அல்ஜ், டன்கபூர், பசீர் அப்துல் கையூம், எம்.ஏஸப்றாஸ் நிலாம், பி.எம்.எம்.ஏ. காதர், ஏ.எம். அமானுல்லாஹ், எம்.ஐ.எம். முகர்ரப், ஏ.ஆர்.எம். சாலி, சகோதரர் சமட், ஜவாத், தம்பி கபீல், அன்சார், மலீக், மைத்துனர் றஹீம், நௌபாஸ், விஷேடமாக என் இணை நௌஸிலாவிற்கும் சொல்ல மறந்தவர்களுக்குமாக..

இது

என் உம்மாவுக்கு மட்டும்

உம்மாவின் கைக்குழந்தை

பிரகாசம் பீறிட்டுத் தெறிக்கும்
எதிர்காலம் ஒன்றை செப்பனிட
கடல் தாண்டிப் பறந்தாள் உம்மா
என் சிறுத்த குறுக்கை முறிக்கும்
தம்பியின் நுங்கு அதரங்களில்
இன்னும் அடிக்கிறது மொச்சை
கண்கள் சிவந்து பழுக்கும் வரை
தம்பியை மட்டுமே வாசிக்க முடிவதால்
கனவுகள் ததும்பிய புத்தகங்கள்
தினமும் ஒவ்வொன்றாக மூடப்படுகிறது
நாளடைவில் தம்பியே புத்தகமாகிறான்
உம்மா எனக்கும் தம்பிக்குமாக
வாங்கிவர விரைந்த எதிர்காலம்
காற்றின் கைகளில் சிக்கித் திணறும்
புளியமர சருகுகளைப் போல்
மெதுமெதுவாய் உதிர்ந்து மக்கிப் போகிறது
அதிகாலை மாணவர்கள் முன்பள்ளி புறப்படுகையில்
என் தோய்ந்த சிறகுகளில்
புத்தகப் பைக்குப் பதிலாக தொங்குகிறது
சிறுநீர் நெடியோடு உம்மாவின் கைக்குழந்தை.

பொம்மைகள்

பொம்மைகளிடமே சிரித்து
பொம்மைகளிடமே சினுங்கி
பொம்மைகளிடமே செல்லங் காட்டி
பொம்மைகளிடமே முறைத்து
பொம்மைகளிடமே முறையிட்டு
பொம்மைகளோடு பசியாறி
பொம்மைகளோடு கண்ணுறங்கி
பொம்மைகளோடு கண்விழித்து
பொம்மைகள் உடைந்துபோனதொரு
தினத்தில் மிகவும் துயருற்றிருந்தபோது
ஒரு பொம்மையாகவே செத்துப்போகிறது
வேலைக்குச் சென்றுவரும்
பெற்றோர்களின் குழந்தைகள்.

குழந்தைத்தனம்

நட்சத்திரங்களும் பூக்க அயத்து
நிலவும் சயனித்து
மின்சாரமும் அறுந்து
இருண்டதெல்லாம் பேயாகத் தெரியும்
இந்த கும்மிருட்டு இரவினை
வாசித்துக் கொண்டிருந்த விளக்கின் சுடரினை
துளியும் கிலியற்று பிடிக்க எத்தனித்த
என் ஹயா குட்டியிடம்
சுடும் என்று சொன்னதும்
காலைத் தேநீரைப் போல்
ஆற்றித்தாருங்களென்று அடம்பிடித்தாள்
நெருப்பின் குணம் தெரியாத
என் வெள்ளரிப் பிஞ்சி.

குறிப்பு : அயத்து - மறந்து
கிலி - பயம்.

வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் வகுப்பறை

நான் எப்போதோ வரைந்து
சுவரில் ஒட்டிவிட்ட நங்கணம்
என்னோடு மட்டும் குசுகுசுத்தது
நிர்வாணமாய் கிடக்கும் கரும்பலகை
தனக்கு விருப்பமான எழுத்துக்களை
உறுப்பமைய அணியச் சொல்லி சிணுங்குகிறது
நாளை பற்றிய கனவுகளால்
நிரம்பி வழிகிறது புத்தகப் பைகள்
வகுப்பறைத் தரைகளில், தளபாடங்களில்
வெள்ளைச் சீருடையணிந்த வண்ணத்துப் பூச்சிகளாய்
அமர்ந்து பறந்து திரிந்தனர் மாணவர்கள்
இவை எல்லாவற்றையும் சொதப்பியபடி
தடித்த பிரம்புடன் நுழைந்தார் ஆசிரியர்
வகுப்பறை முழுதும் உதிர்ந்து கிடந்தது
வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் சிறகுகள்.

கரப்பான் பூச்சி

இருள் நிரம்பி வழியும் அடுக்களைச் சுவர்களில்
நீண்ட நாட்களாய் உபயோகிக்காத பாத்திரங்களில்
ஒட்டறை சடையாகப் பூத்திருக்கும்
எப்போதோ நின்றுபோன சுவர்க்கடிகார இடுவலில்
பூட்டிய அறையின் முடுக்குகளில்
சாவி தொலைந்துபோன அலுமாரியில்
இறந்துபோன தனது மனைவியின்
சுறைப் புடவையின் மடிப்புகளில்
மேலும், தனது படுக்கை விரிப்புகளில்
கரப்பான் பூச்சிகளின் சஞ்சாரத்தில்
தானும் ஒரு நலிந்த கரப்பான் பூச்சியாய்
அப்பிக்கிடந்தார் பக்கத்து வீட்டுத் தாத்தா
கடல் கடந்து சொல்லாமல் போன
தனது ஒரேயொரு மகனை எதிர்பார்த்து
காது கன்னம் வைத்து உறங்க முடியாத
கரப்பான் பூச்சிகளின் கத்தல்களோடும்
சகிக்க முடியாத எச்சங்களின் நாற்றத்தோடும்
வீடு முழுவதும் இறந்து கிடக்கும்
கரப்பான் பூச்சிகளின் பிணங்களோடுமாக.

முறையிடும் பொம்மை

நான் பிறந்து கிடந்த போது
என் பெற்றோர் முதற்கொண்டு
எல்லோருமே என்னை
பொம்மைக் குட்டி என்றே
மிகச் செல்லமாக அழைத்தார்கள்
என் முட்டைக் கண்களை
சுளகுக் காதுகளை
கிளிச் சொண்டு மூக்கை
அச்சு அசப்பில் பொம்மைகளின் பிரதியென்றே
மாறி மாறி வர்ணித்தார்கள்
இன்று முன்பள்ளி சென்றதும்
குழந்தை பொம்மை செய்து வரும்படி
ஆசிரியர் ஒப்படை தந்தார்
நானே பொம்மையாக இருந்த
வரலாறு தெரியாமல் என்னவோ.

வாது

முறையிடவோ
முறைத்துப் பார்க்கவோ
சிறு ஊசாட்டமுமின்றி
தனியனாய் முழுசித்திரியும்
என் ஹயா குட்டிக்காய்
கிளிக் குஞ்சு வாங்கி வந்தேன்
அது பழங்களை உண்டதைக் கண்டமட்டில்
அவளும் பழங்களை விரும்பி உண்டாள்
நாளடைவில் கிளி பேசத்தொடங்கிவிட்டது
அவளும் வாதுக்குப் பேசினாள்
கிளி பறக்கத் துவங்கினால்
என்னிடம் சிறகுகள் கேட்பாளே
நான் எங்கே போவது
எப்படிச் சமாளிப்பது.

வாது - போட்டி

வித்தை காட்டி

மாமிசக் கடை வாசலை
முற்றுகையிட்டு பயமுறுத்தும் நாய்கள்
என் கழுத்தை
மீண்டும் மீண்டும் குறிவைத்துப் பேசும்
இரத்தம் உறைந்த கத்தி
பேய்களை வரவழைக்கும்
பச்சை இரத்த வாடை
மேலும், எலும்பு கொத்தும் சத்தம்
இவை எல்லாவற்றையும் மீறி
என்னதான் கண்களை அவிழ்த்து
தராசுத் தட்டுகளில் மேயவிட்ட போதும்
கண்களை மிக நூதனமாய்
யாருக்கும் தெரியாமல் கட்டி
ஒரு சவ்வுத் துண்டை
சேர்த்தே நிறுத்திருப்பான்
கண்ணத்திண்ட புச்சர்.

தெருவில் கிடக்கும் கனவு

உன் மனம் நசிந்திருப்பதை
நீ பற்றுதலற்றிருப்பதை
மிகப் பச்சையாக வரைந்திருக்கிறது
நீண்ட நெடு நாட்களாக
சாலையை மறித்துக் குவிந்து கிடக்கும்
உனது வீட்டுக்கான கொங்கிறீற் கற்கள்
மின்சாரம் தடைப்பட்டிருந்த
நேற்றைய முன்னிரவும்
துவிச்சக்கர வண்டியில்
விரைந்து சென்ற ஒருத்தன்
உனது கற்களில் மோதி விழுந்த ஆத்திரத்தில்
ஒழுக்கமற்ற சொற்களால்
உன் உம்மா மீது எறிந்து சென்றான்
இன்னும் தெறித்த ஒரு சிறுவனின்
கைகளில் சிக்கிய உனது கற்கள்
எனது ஜன்னல் கண்ணாடியை
தவிடு பொடியாக்கி
தெருவில் இரை கிளரித் திரிந்த
கோழிக் குஞ்சுகளின் உயிரையும்
துடிக்கப் பதைக்க குடித்திருந்தது
வீடு நிர்மாணிப்பதென்பது
உனது பெரும் கனவாக இருந்தாலும்
இன்னும் எத்தனை தினங்களுக்கு
எங்களைச் சிரமப்படுத்தி
தெருவில் கிடந்து எரிச்சலூட்டும்
உனது மாபெரும் கனவு.

ஒரே ஒரு புன்னகை

சற்று முன்னர் வரையும்
என் வசமிருந்த எல்லாமே தூர்ந்துபோயிற்று
ஒரு முயல் குட்டியைப்போல்
என்னை பொத்திப் பொத்தி வளர்த்த வீடு
ஊசித் தூறல் பெருக்கெடுக்கும்
வகுப்பறைக் கனவுகள்
மிக அண்மையில் பிரகாசமாய் மின்னும்
ஒற்றை நட்சத்திரம்
எனக்கு நம்பிக்கையை பரிசளித்த
பறவையின் சிறகுகள்
என் பின் நாட்கள் பற்றி
சிறிதும் பெரிதுமாய்
நான் வரைந்து வைத்திருந்த கோடுகள்
மேலும் சிலதுமாக எல்லாமே
மின் வெட்டி மறையும் கணத்தில்
சுக்கு நூறாகி சிதறுண்டு போயிற்று
கூட்டி அள்ளியும் எடுக்க முடியாதபடி
இத்தனைக்கும் என் கண்ணாடிமீது
ஒரே ஒரு புன்னகையைத்தான்
வீசிச் சென்று மறைந்தாள்
இதற்கு முன் எங்கேயும் பார்த்திராத
யார் என்றே தெரியாத
மீண்டும் மீண்டும்
பார்க்கத் தூண்டுகிற அவள்.

அவல் விற்றுச் செல்லும் அவளின் பெருந்துயர்

கூச்ச நாச்சம் ஏதுமற்று
பெரும் குரல் எழுப்பியபடி
செத்து சுண்ணாம்பாகி
அவல் விற்றுச் செல்கிறாள் அவள்
அவள் கூவிச் செல்லும் ஈனக் குரலில்
ஆயிரத்தெட்டு அவலங்களும்
பெருந்துயரும் கவிந்திருந்தது
அவள் சுமந்து செல்லும் அவல் மூட்டையில்
தனது குஞ்சு குரால்களினது
வயிற்றைக் கிள்ளும் பசியும்
ஒரு தொகைக் கனவும்
சின்னச் சின்ன சோட்டைகளும்
நிரம்பி பீறிட்டு வழிகிறது
இருந்தும் அவள் ஊர் திரும்பும் வரை
கிழடு முதல் இளந்தாரிவரையென
எல்லா சதைதின்னிக் காகங்களும்
கொஞ்சநஞ்ச ஈரமுமின்றி
அவளை மட்டுமே கிளறிப்பார்க்க
தாவித்தாவி பறந்தலைந்தது
செக்கல்வரை யாருமே அவிழ்த்துப் பார்க்காத
அவளது அவல் மூட்டை
மேலும் மேலும் கனக்கிறது
மகவுகளின் கொலைப் பசியாலும்
ஆயிரத்தெட்டு அவலங்களாலும்.

அழகரல்

தன்னந் தனியாக
கொதி மண்ணில் சிக்குண்டு
ஒரு மண் புழவைப்போல்
கால்களை உயர்த்தி உயர்த்தி
விறைத்துக் கத்தும்
குழந்தையினை ஓடிச் சென்று
தூக்கி அள்ளி
உச்சி முகர்ந்ததைப் போன்றே
தனது கரடி பொம்மையினையும்
பத்திப் பதறிச் சென்று
தூக்கி வந்தாள் குழந்தை
சிலவேவை பொம்மைகளின் அழகரல்
குழந்தைகளுக்கு மட்டும்தான்
பச்சையாகக் கேட்கிறது போலும்.

நஞ்சூட்டுதல்

தனக்குரியதான பிரம்பினை
தலைமை மாணவனிடம் ஒப்படைத்து
குழப்பம் விளைவிப்பவர்களின்
பெயர்களைப் பட்டியலிடு
அல்லது சிறைச்சாலை அதிகாரியைப்போல்
மிகத் தீவிரமாக கண்காணி
என அழுத்திச் சொல்லி
சங்கடங்களையும் ஏற்படுத்தி
சிறு உறுத்தலுமின்றி
சிறுறுண்டிச் சாலைக்கும்
ஓய்வு அறைக்குமாய் சென்று
மாணவர்களின் கனவுகளை சிதைத்தபடி
காலங்களை அலைக்கழிக்கும்
இந்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகள்
ஒரு போதும் உணர்ந்ததில்லை
காட்டிக் கொடுக்கும் தன்மைகளும்
பகைமை உணர்வுகளும்
முன்பள்ளி வகுப்பறைகளில்
தினமும் யாருக்கும் தெரியாமல்
சிறு நஞ்சாய் விதைக்கப்படுவதை.

ஒரு செல்லப் பிராணியின் கதை

தடித்த இரும்புச் சங்கிலிகளால்
என்னை விலங்கிடாமல்
எனக்கு மிகவும் விருப்பமான
உலகத்தைப் பரிசளித்து
என்னதான் தனது மகவினைபோல்
அன்பைச் சொரிந்து வளர்த்தாலும்
ஏதோ ஒன்றின் மீதான
கோபம் உடைப்பெடுக்கும் போது
வளப்புணி நாய் என்று
எனது காது கிழிய
மிகக் காட்டமாக கத்தும்போதுதான்
எனக்குள் சிம்மாசனமிட்டிருக்கும்
எஜமான் பற்றிய பிரமாண்டம்
சுக்கு நூறாக உடைந்து சிதறி
தெருவில் அலைந்து திரிந்த காலங்கள்
உச்சமெனத் தோன்றுகிறது.

உடையும் பொம்மைகள்

பொம்மைகள் வாங்கும் ஒவ்வொரு முறையும்
அதன் அற்ப ஆயுள் பற்றி
எனக்குத் தெரிந்துவிடும்
இருந்தாலும் ஒரு தடவையேனும்
அதனுடன் மனம்விட்டுப் பேசி
விளையாடித் திரியாமல்
உடைத்து ஈரல் குலையைப் பிடுங்கி
துண்டு துண்டாக வீசும்போதுதான்
என் பொம்மைக் குட்டி மீதான
கோபம் பெருக்கெடுக்கிறது.

இது கவிஞர் ஏ.எம்.குர்ஸித்தின் மகனுக்கு

சோட்டைகள்

பஞ்ச மிட்டாய்கள் விற்றுச் செல்லும்
கிராமத்துத் தெருக்களில்
இனிப்புப் பற்றியதான
தனது முதன்மைச் சோட்டைகளை
எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல்
தினமும் இழுத்துச் சாத்தப்படும்
கதவுகளுக்குப் பின்னால் சினுங்கியபடி
எத்தனை குருத்துக்களின் மனசுகள்
வெடித்துப் பறந்திருக்கக்கூடும்
ஒரு பருத்திக் காட்டைப்போல

சோட்டை - ஆசை

உறுத்தல்

என் காலில் சிக்குண்டு
நசிந்து சாகிறது
இரை கௌவிச் சென்ற புள்ளப் பூச்சி
அது தரையில் முகம் புதைத்து
கை கால் அடித்து அடங்குகையில்
என் குழந்தையினை ஞாபகமூட்டி
மிகுந்த துயரில் ஆழ்த்துகிறது
பாவம் அதன் குஞ்சுகள்
இன்னேரம் எந்த இடுவலில்
அநாதரவாய்க் கிடக்கின்றதோ
அம்மாவை எதிர்பார்த்து
இனி என் குழந்தை
கை கால் உதறி அழும்போதெல்லாம்
புள்ளப் பூச்சிதான் தோன்றி
என் மனதை உறுத்தும்

இரக்கம்

மேய்ச்சல் நிலங்களைத் தேடித்தேடி
அலுத்துச் சலித்துப்போய்
கொங்கிறீர் சாலையில் நின்று
பசியில் கத்தும்
மந்தைகளைக் கண்டதும்
தோட்டத்திற்கு அழைத்து வந்து
வயிறு முட்டத் தின்னும் வரை
பார்த்து நின்றதாகச் சொன்னாள்
எனது தங்கையின் கடைக்குட்டி.

இது என் மருமகள் அன்ஹாவிற்கு

மேலும் மேலும் ரத்தம்

போர் முடிந்த பின்னரும்
பத்திரிகை முழுவதும்
நிரம்பி வழிகிறது ரத்தம்
நாக்கை தொங்கவிட்டலையும்
வெறிபிடித்த நாய்களால்
கதறக் கதறக் குதறி
பிய்த்து வீசப்பட்ட
சிறுமிகளின் ஆடைகளிலிருந்து.

அங்கவீனம்

பேருந்து நுழைவாயிலில்
அங்கவீனர்களுக்கு மட்டும்
பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஆசனம்
வாகன விபத்தொன்றில் சிக்கி
கை கால் இழந்த
ஏதோ ஒன்றைப்போல்
கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது
அதுவே ஒரு அங்கவீனமாக.

பிரச்சினைகளால் நிரம்பி வழியும் காயம்

தாற்ச்சாலையைக் கடந்து செல்கையில்
விரைந்து செல்லும் வாகனத்தில்
அரைபட்டுச் சாகும் ஆமை
மின் கம்பியில் சிக்கி
விடுபட ஓயாது போராடும்
யாரோ ஒரு சிறுவனின் காற்றாடி
மந்தைக் கூட்டங்களிலிருந்து
வழி தப்பித் தனியனாய்
அலைந்து திரியும் 'குட்டி ஆடு
இப்படி ஒவ்வொன்றும்
எனது பராக்கைத் திருப்பி
மனதை உறுத்திய போதும்
பிரச்சினைகளால் நிரம்பி வழியும்
என் வீட்டுக் குஞ்சின்
மூலை முடுக்குகள் மட்டுமே
இராட்சதப் பாம்புபோல்
கண் முன் விரிகிறது.

ஈரமாகும் மனம்

விடுமுறை தினத்தில்
பாடசாலை முந்தலில் இருக்கும்
இறுக மூடப்படாத பைப்பிலிருந்து
துளித் துளியாய்
சொட்டுகிறது நீர்
சொட்டும் நீர்த்துளிகளை
அருந்திச் செல்வதும்
மீண்டும் வந்து அருந்துவதுமாய்
ஒதுங்குகிறது பறவைகள்
நீர் விரையமாகாமல்
குழாயை இறுக மூடிவிடுவதா
அன்றி இந்தக் கோடையில்
தாகம் தீர்க்கவரும் பறவைகளுக்காய்
அப்படியே விட்டுச் செல்வதா
கிடந்து ஈரமாகிறது மனம்.

பட்டுப் பூச்சிகளின் சமாதி

நீ பட்டுச் சேலையில்
கனவுகளில் தோன்றும்
தேவதைபோல் இருந்தாலும்
அந்தப் பட்டுச் சேலையினை
செப்பனிட்டுக்கொள்ள
குஞ்சு குரால்கள் அடங்கலாக
ஒரே நாளில் சுத்தி வளைத்து
அரைத்துக் கொல்லப்பட்ட
ஆயிரக்கணக்கான பட்டுப் பூச்சிகளின்
கத்தலும் கதறலும்தான்
காற்றையும் ஊடுருவி
பிணக் காடுகளை வரவழைத்து
நெஞ்சையும் உலுக்குகிறது.

அச்சம் குறித்த பாடல்

எங்கேனும் கூட்டக் கரையில்
அங்காடித் தெருக்களில்
ஒரு நெடுந்தூர ரயில் பயணத்தில்
குழந்தைகளைக் காண நேரிடுகையில்
அடித்துழுந்து தூக்கி முத்தமிட்டு
விடுத்து விடுத்து கதைகள் கேட்பதும்
பின்னர் தன்னோடு வரும்படி அழைப்பதும்
அதற்காக ஏங்குவதுமாய் இருந்தவனுக்கு
தங்கச்சிப் பாப்பா பிறந்தபோது
தனது எல்லா குறும்புகளையும் செய்து
உம்மாவின் மடியை ஆக்கிரமித்து
ஒரு அணில் குஞ்சைப்போல ஓட்டிக் கிடந்தான்
சிலவேளை தனது இருப்பும் இடமும் பறிபோகும்
அச்சம் குறித்தும் இருக்கலாம்
எதற்கும் விட்டுப்பிடிப்பதே சரியெனப்படுகிறது.

பழக்க தோசம்

பொம்மைகளோடு மட்டுமே விளையாடி
பழக்கப்பட்டுப்போன குழந்தைக்கு
அக்கம் பக்கத்துக் குழந்தைகளை
சமாளித்து அழைத்து வந்து
விளையாட விட்டபோது
கட்டில் கீழ் மூலையில்
யாருடைய தொந்தரவுமின்றி
ஆழ்ந்து உறங்கிக் கிடந்த
பொம்மைகளை அரட்டி எழுப்பி
தங்களுடன் விளையாடும்படி
கட்டளையிட்டது குழந்தை.

வாப்பா இல்லாத போது

எனக்கு அவசியமற்ற போது
பளிங்குக் குண்டுகளும்
சொடிசல் விழுந்த குண்டுகளுமாக
காலில் மிதிபட்டும் புதைந்தும்
கொதி மண்ணில் மின்னியும்
வாசல் தோறும் கிடந்தன
என் வயதை ஒத்தவர்கள்
கட்டி விளையாடும்போது
சல்லடை போட்டு அரித்தும்
ஒரு உடைந்த குண்டேனும்
என் கூர்மையான
பார்வையில் சிக்கவில்லை
கிளைகளிலிருந்து இலைகள்
பிரிந்ததன் பின்னர்தான்
நிழலின் அரவணைப்பை
மீட்டிப் பார்க்க முடிகிறது
வாழ்தலின் நெருக்கடி குறித்து
கடல் தாண்டிச் சென்றிருக்கும்
சோறு பிசைந்து தீத்தி
தோழில் போட்டு உறங்க வைத்த
என் வாப்பாவைப் போன்று.

இது என் மருமகன் ஸஹதிற்கு.

ஒரு ஷொப்பின் பையினது பாடல்

என் ஜன்னல் கம்பிகளினூடே
மிக அவதியுற்று நுழைந்தது
ஒரு ஐம்பது சத ஷொப்பின் பை
அது வாழ்வின் நெருக்குதல்களில் நசிந்து
செத்து கண்ணாம்பாகியிருந்தது
இன்னும் அதன் முகத்தில்
ஆயிரத்தெட்டு துயரங்களும்
சங்கடங்களும் விரவிக் கிடந்தது
காற்று திமிறியதொரு நாளில்
சருகுகள் உதிர்ந்த நொடியில்
தனது தேவைகள் முடிந்த கையோடு
தன்னையும் ஒரு இரக்கமற்ற காற்று
நெருஞ்சி முள்ளில் சிறு உறுத்தலுமின்றி
கசக்கி எறிந்ததாகச் சொன்னது.

பாம்புகளின் வரைபடம் அல்லது நடத்தை

பாம்புகளின் புற்று முன்றலில்
படிந்து கிடக்கும்
அருவருப்புக்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறது
குருத்து மணல் பரப்புகள்
பரிசுத்தப்படுத்திக் கிடக்கும்
குருத்து மணல் வெளியினை
தினமும் அசுத்தப்படுத்திச் செல்கிறது
கரை ஒதுங்கிய பாம்புகள்
புற்று முன்றலில்
நாளையும் அருவருப்புக்கள் படிந்து
நெடியடிக்க நேரிடும் என்பதை
ஒருபோதும் உணர்ந்திருக்கவில்லை
அறிவைத் திண்ட பாம்புகள்.

சொரணையற்றுப் போதல்

தரித்துச் செல்லும்
தமது எல்லையினையும் தாண்டி
தினமும் பயணிக்கிறது
சிறியதும் பெரியதுமான
சொரணையற்ற ஜென்மங்கள்
பேருந்து நெரிசல்களில்
நசிந்து தொங்கி இழுபடும்
பெண்களின் சேலை நுனியில்
அன்றி ஏதோ ஒன்றில்
நினைவுகளை தொங்கவிட்டு.

உடைந்து சிதறும் பிம்பங்கள்

பாழ் வளவு முன்றலில்
பந்து எறிந்து விளையாடுகையில்
குறுக்கறுத்த கோழியில்
குறி தவறி பந்து விழுகையில்
இறகுகள் உதிர்ந்ததும்
எங்களை அடித்துத் துரத்தி
பந்தினையும் கீறி எறிந்தபோது
கோழியின் மீதான
அதீத காருண்யத்தைக் கண்டு
வியந்துபோன அதே நொடியில்
இரவுச் சாப்பாட்டு மேசையில்
வறுபட்டுக் கிடந்தது கோழி
கீறி எறியப்பட்ட பந்தைப்போல.

தாய்மை குறித்த பாடல்

பெண் மகவு பிறந்ததும்
அழுது புலம்பும்
என் மனைவியை விசாரித்த போது
இந்த நொடியானது
எனக்குள் ஆயிரமாயிரம்
வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
சிறகடித்துப் பறக்கும்படியான
ஒரு கடல் மகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும்
பின்னொரு நாளில்
இதே அடைத்த அறையொன்றில்
இது போன்றதொரு
கத்தலையும் கதறலையும்
என் மகளும் அனுபவிக்க நேரிடும்
என்பதை நினைத்து நினைத்து
கலங்குவதாகச் சொன்னாள் மனைவி.

இது என் நெளஸிலாவிற்கு

சாட்டுச் சொல்லி

நான் மட்டும் சரியான
தருணத்தில் வந்திருந்தால்
அல்லது சற்று முன்னர் வந்திருந்தால்
சிறு அவகாசம் தந்திருந்தால்
இன்னுமொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருந்தால்
என்னைச் சுயமாக விட்டிருந்தால்
எனக்கு ஓய்வு இருந்திருந்தால்
எனக்குச் சிறகு முளைத்திருந்தால்
எனக்குக் கொம்புகள் நெடுத்து வளர்ந்திருந்தால்
இப்படித்தான் இப்படியேதான்
சாட்டுச் சொல்லிச் சொல்லியே
நீ உனது கடமைகளை மறந்தாய்
காலங்களை வீணடித்தாய்
கனவுகளை சிதைத்தாய்
மேலும் வாழ்வையே தொலைத்தாய்.

உயிரற்ற எனது அறை

தினமும் பார்த்து ஆறுதல்பட
அறைச் சுவரில் தொங்கிச் சிரிக்கும்
பெற்றோர்களின் நிழற்படம்
எப்போதும் வாடாமலிருந்து
அறையின் மூலை முடுக்கினை
அழகூட்டும் பிளாஸ்டிக் செடிகள்
நீட்டி நிமிர்ந்து ஓய்வெடுத்துச் சாய
முத்தாப்பாவின் சாய்வு நாற்காலி
வெளியே செல்லும்போதும்
திரும்பி வரும்போதும்
அறைக் கதவுவரை வந்து பார்த்து நிற்கும்
என் காலைச் சுற்றும் பூனை
மேலும் சிலதுமாக அதீத அலங்காரங்களுடன்
மின்னிக் கிடந்த போதும்
ஏதேனுமொரு புத்தகமற்ற
எனது மேல்மாடியறை
உயிரற்றே கிடக்கிறது
அடித்துப்போட்ட ஒன்றைப்போல.

கொதித்து நுரைக்கும் புழுக்கள்

தனது அழுக்கை அகற்றி
கழிவு நீரைத் தினமும் சாலையில் விடுகிறது
அறிவைத் திண்ட எருமைகள்
அது நாளடைவில் தேங்கி நெடியடித்து
கூழலையும் அசுத்தப்படுத்துகிறது
இப்போது கழிவு நீர் தேங்கிய குட்டையில்
கொதித்து நுரைக்கிறது புழுக்கள்
அது எருமைகளின் பிம்பத்தினையும்
மிக அருவருப்பான குணத்தினையும்
பற்றுதலற்ற போக்கினையும்
வரைந்தும் காட்டுவதோடு
ஆயிரத்தெட்டு புழுக்களாகவும் நெளிகிறது
குட்டையில் கொதிக்கும் புழுக்கள்
நான் என்று செல்வேன்.

வாழ்வைக் கிளர்த்தும் விதை

ஒவ்வொரு இலையாக
மரங்களை வாசித்து முடித்தபோது
காடுகளை தரிசித்ததன் பிற்பாடு
அதன் அடர்ந்த பசுமைகளில்
சொட்டுச் சொட்டாய் கரைந்தபோது
மேலும் வெயிலின் கொடுஞ் சூட்டில்
ஒரு புள்ளப் பூச்சியாய் சிக்கித் தவித்து
சிறு நிழல் தேடி அலைந்தபோது
பச்சையாக உணர்ந்தேன்
ஒவ்வொரு விதைக்குள்ளும்தான்
வாழ்தலின் அர்ப்பணிப்புகள்
நிரம்பி வழிவதன் நிரூபனம்.

உடைந்துபோன கதிரைகளும் சிதைந்துபோன மனதும்

பாழடைந்த அறை ஒன்றில்
கை கால்கள் உடைந்து முச்சுத்திணறி
கவனிப்பாரற்று நிரம்பிக் கிடக்கிறது
முன்பள்ளி கதிரை மேசைகள்
தங்களது வகுப்பறையை இழந்தபடி
நாளடைவில் கதிரைகள் தனித்து விடப்படுகையில்
வகுப்புகள் நடத்தின காகங்கள்
சிலந்தி, கரப்பான், பல்லிகள் சகிதம்
இடைக்கிடை நாயும் பூனைகளும்
வந்து படித்துவிட்டுக் கலைந்தன
புத்தம் புதிதாய் இக்கதிரைகள்
வகுப்பறை வந்து சேர்ந்த காலை
மிகுந்த ஆசையோடும் அமளிதுமளியோடும்
நிறையக் கனவுகளோடும்
மாணவர்கள் அமர்ந்து படித்திருக்கக்கூடும்
சிலர் தமக்கு மிகவும் பிடித்துப்போன
கதிரை மேசைகளில் தங்களது பெயர்களையும்
தாங்கள் நேசித்தவர்களின் பெயர்களையும் செதுக்கி
பௌத்திரப்படுத்தியும் இருந்திருப்பார்கள்
அவர்கள் செதுக்கி வைத்திருந்த
வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் நிறங்களும்
வகுப்புத் தோழிகளின் பெயர்களும்
ஆசிரியரின் பட்டப்பெயருமாக
காலம் கடந்துபோன பின்னரும்கூட
இன்னும் சிதையாமல் இருக்கிறது அப்படியே
எங்கோ ஒரு வகுப்பறையில்
மர நிழலில் தரைகளில் உட்கார்ந்தபடி
படித்துக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்களை
தினமும் நினைத்தபடிதான் கிடக்கிறது
இந்த உடைந்து போன கதிரைகள்.

அவாவுதல்

வேலைக்குச் சென்றுவரும்
என் பெற்றோர்கள் முதற்கொண்டு
வீட்டுக்கு அடிக்கடி வந்துபோகும்
விருந்தாளிகள் வரைக்குமாக
எல்லா ஜென்மங்களுமே
தொலைக் காட்சியையே பார்க்கின்றனர்
அதில் வரும் நடிக்களைப் பற்றியே
நேரமாகியும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்
என்னோடு யாரும் பேசுவதாயும் இல்லை
சிரிப்பதாயும் இல்லை
சும்மாவேனும் முறைப்பதாயும் இல்லை
எனவே, தானும் ஒரு தொலைக் காட்சியாய்
உடன் மாறிவிட வேண்டுமென்று
அவாவினாள் குழந்தை.

புத்தி அல்லது மழுப்புதல்

படுக்கை விரிப்பினில்
சிறுநீர் கழித்துத் தொப்பாகி
பயந்து ஒடுங்கி நிற்கும்
மகளை விசாரிக்கும் முன்பே
சற்று உசாராகி
இரவு பெய்த அடை மழையில்
நமது மாடி வீடும்
ஒழுகி இருப்பதாகச் சொல்லி
என்னை மழுப்பிச் சென்றாள்
சிறுநீர் நெடிபற்றித் தெரியாத
என் அன்புச் செல்லம்.

சுபாவம்

வண்ணம் வண்ணமாக
பொம்மைகளைப் பரிசளித்து
விளையாடச் சொல்லும் பருவத்தில்
என்னதான் திணித்து
புத்தகப் பைகளை நிரப்பி
முன்பள்ளி அனுப்பினாலும்
சிறுநீர் முடுக்கினால்
சொல்லத் தெரியாது பிதுங்கி
வகுப்பறையை நனைத்து விடுவதும்
மூக்கு வழிந்து காய்ந்து
விரல் சூப்பித் திரிவதும்
உறக்கம் வந்து முட்டினால்
ஒரு அணில் குஞ்சைப்போல்
மேசையில் சுருண்டு உறங்குவதும்
இன்னும் ஞாபகம் வர வர
உம்மாவைத் தேடிக் கத்துவதும்
தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகி
குழந்தைகளாகவே வீடு திரும்பி
பொம்மைகளின் முகங்களில்தான்
முதலில் முழித்துச் சிரிக்கின்றன குழந்தைகள்.

காத்திருத்தல்

வெளியே சென்ற குழந்தைகள்
வீடு திரும்பும்வரை
தங்களுக்கென பிரத்தியேகமாக
ஒதுக்கப்பட்ட அறைகளில்
மிக நீண்ட நேரமாக
காத்திருந்தன பொம்மைகள்
விளையாடிக் கலைந்து செல்ல.

பிரதி பண்ணும் குழந்தைகள்

குழந்தையின் தொடர்ச்சியான
துடினம் குறித்து சலித்துப்போய்
தனது தோழியிடம் தொலைபேசியில்
முறையிட்டு முடித்த மட்டில்
தனது கற்பனை நண்பியிடம்
பொம்மை தொலைபேசியில்
பொம்மைக் குழந்தையினை
மடியில் கிடத்தி வைத்து
செவியினை ஊண்டித் திருகியபடி
உரையாடிக் கொண்டிருந்த
குழந்தையை அவதானித்ததும்
அதிரந்துபோனாள் உம்மா.

அனுமதிபற்றிய உரையாடல்

புதிதாக நிறம் பூசப்பட்ட
எனது எல்லைச் சுவரின்
செப்பத்தை சொதப்பியிருந்தது
பூதங்களின் போஸ்டர்கள்
எனது அனுமதியின்றி
ஏவிவிடப்பட்ட வெளவால்கள்
ஒட்டிவிடப்பட்டிருக்கும் போஸ்டர்களில்
மிகப் பிரகாசமாக ஜொலிக்கிறது
ஏதோ ஒன்றின் அனுமதிக்கான
பசப்பு வார்த்தைகள்
எல்லாவற்றையும் மீறியபடி
யாருடைய அனுமதியுமின்றி
பூதங்களும் வெளவால்களும்
பார்த்து நின்றிருந்த போது
போஸ்டர்களை தின்று கொண்டிருந்தன
மேய்ச்சல் நிலங்களற்ற ஆடுகள்.

கடந்து செல்லும் போது

நான் சில காலம்
உன் தின்னைக்கு வந்து போகவில்லை
என்ற உறுத்தல் இருந்தபோதும்
நேற்று உன் வீட்டில்
என்ன கறி என்பதனையும்
உன் திருமணப் பரிசாக
நான் அன்பளிப்புச் செய்திருந்த
சுவர்க் கடிகாரம்
உடைந்து போனதையும்
உனக்கு குழந்தை பிறந்ததையும்
உன் குழந்தையின் உம்மாவிற்கு
மாதவிலக்கு வந்ததையும்
உன் வீட்டுப் பூனை
செத்துப் போனதையும்
இன்னும் உன் மனது
தெருவில் கிடந்து அழுகி வீச்சமடித்து
புழுக்கள் கொது கொதுத்ததையும்
ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியைப் போன்று
தினமும் அறிந்து கொள்கிறேன்
உன் வீட்டைக் கடந்து செல்லும்போது.

நிழலற்ற நிழல்

நாலைந்து பெட்டிக் கடைகள்
தினமும் எனது நிழலை
ஊடறுத்துச் செல்லும் பேருந்திற்காய்
காத்துக் கிடக்கும் பிரயாணிகள்
காலாறிச் செல்லும் யாத்திரீகர்கள்
வழமைபோல் மிச்சம் மீதியைத் தின்ன வரும்
பழகிப்போன கட்டாக் காலிகள்
மற்றும் பறவைகள்
மேலும் சிலதுமாக நிரம்பி வழிந்த
முந்தய நிழல் மிகவும் அலாதியானது
எனது வசந்த காலமும் அதுவேதான்
ஆனால், எல்லாவற்றையும் செமித்தபடி
சுத்திகரிப்புச் செய்திருந்தது காலம்
இந்தக் கிழட்டு வெயிலின்
கொதிக்கும் கோடைத் தகிப்பிலும்
சிறு புழுப் பூச்சிகள்கூட
வந்து இளைப்பாறிச் செல்லாமல்
அநாதரவாய் வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது
ஒளியின் சுவடுகளற்ற மாபெரும் நிழல்
என்னதான் தூரத்துப் பறவைகள்
எனது கனிகளை கொத்திச் சென்றாலும்
ஒன்றிரண்டு கூடுகட்டி
குடும்பமாய் வாழ்ந்து கழித்தாலும்
பெட்டிக் கடைகளற்ற
காலாறிச் செல்லும் வழிப்போக்கர்களற்ற
எனது தனித்த நிழல்
ஒரு நிழலற்ற நிழல்தான்.

மரணம் பற்றியதான குறிப்பு

மரணம் என்பது
மிகத் தொன்மையான ஒன்று
என்ற போதிலும்,
அது மட்டும்தான் இன்றும் நாளையும்
நிதர்சனமான உண்மையென்ற படியாலும்
ஒரு கோர விபத்தின் வடிவிலும்
தவறுதலாக விசை அழுத்தப்பட்ட
துப்பாக்கி இரைச்சலிலும்
லேசாக நோய் முறித்து
கிடையாய் கிடப்பில் போட்டும்
இயற்கையாயும் செயற்கையாயும்
அது தன்னைப் புதுப்பித்து
மீண்டும் மீண்டும் கொல்கிறது
நமக்குத் தெரியாமல் நம்மைப் பின் தொடர்ந்து.

பண்பு மிக்க காகங்கள்

தினமும் நமது அழுக்கைக் கிளறித் திண்டு
சூழலைச் சுத்தப்படுத்துகிறது காகங்கள்
இன்று அதன் குழுமத்தில் ஒன்று
மின் கம்பியில் சிக்கி இறந்திற்று
அதன் அகால மரணத்தில்
ஆயிரமாயிரம் காகங்கள்கூடி
தங்களின் துயரினைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன
அதன் வெற்றுடலைத் தாண்டிச் செல்லும்
ஒரு மனிசப் பழமேனும்
நல்லடக்கம் செய்ய முன்வராமல்
தங்களது மனம் முழுவதும்
அழுக்கைச் சுமந்து செல்கின்றனர்
சிறு உறுத்தலுமின்றி
இனி அது வீச்சமடித்து
புழுக்கள் வெளியாகும் வரைக்கும்
அனாதைப் பிணம்போல் கிடக்கும்
ஆறாம் அறிவு பண்பை மறந்த போதிலும்
காகங்கள் மிக அதிகாலையில்
தன் கடமையைச் செய்ய விரைகின்றன.

ஆலிசம்

மந்தாரமற்ற ஆகாய வெளியில்
மிகத் தாழ்வாய்ப் பறக்கிறது
ஒரு பச்சோலைப் பாம்பு
பாம்பின் அசைவைக் கண்டதும்
இரை கிடைத்த பூரிப்பில்
சுற்றி வளைக்கிறது நலைந்து ஆலாக்கள்
காற்று உரத்து வீச வீச
தாழ்வாய்ப் பறக்கிறது பாம்பு
பசியில் தன்னைச் சுற்றும்
ஆலாக்களைக் கண்டு சிறு அச்சமுமின்றி
நெஞ்சை நிமிர்த்தி நிற்கிறது பாம்பு
இருள் சிந்தி கருக்கலாக
தனது பாம்பு வடிவிலான காற்றாடியை
இறக்கிச் செல்கிறான் சிறுவன்
ஒன்றுமில்லாத ஒன்றுக்காய் போராடி
ஆலிசப்பட்டு ஏமாந்து பறக்கின்றன ஆலாக்கள்.

ஆலிசம் - வீண்விரயம்

பச்சைத்தனம்

முற்றம் குப்பைக் காடானபோது
இருந்துவிட்டு ஒரு காலை
தேநீர் சற்றுக் கசந்தபோது
குழந்தை சிறுநீர் நெடியோடு அலைந்தபோது
மேலும் மிகவும் விருப்பமான ஒன்றில்
திருப்தியற்றுச் சலித்தபோது
புரிந்துணர்வுகளையும் மீறி
உடைத்துப் பெருக்கெடுக்கும்
சிறிதும் பெரிதுமான சண்டைகளால்
எதுவுமே பேசாமலும்
எதுவுமே முன்வைக்காமலும் புளுங்கி
தங்களது கள்ளச் சாட்டுகளை
தன் பாட்டில் விளையாடித் திரிந்த
குழந்தை மீது
மாறி மாறி எரிந்து தீர்த்தபோது தெரிந்தது
பெற்றோரின் பச்சைத்தனம்.

உம்மா வரும் வரை

மிக அலாதியாய்
தன்னோடு விளையாடிக் களைத்த
குழந்தையின் வாயிலிருந்து
சூப்பி நழுவி விழுந்ததும்
விறைத்துக் கத்துவதைக் கண்டு
மீண்டும் சூப்பியை எடுத்து
வாயில் வைக்கத் தெரியாமல்
திகைத்துப்போய் நின்றது
புதிதாய் வாங்கிவந்த பொம்மைகள்
வேலைக்குச் சென்ற உம்மா
வீடு திரும்பும் வரைக்கும்.

கவனமற்ற மீன்கொத்திகள்

கைவிடப்பட்ட நிலையில்
தனித்துக் கிடக்கும் படகு ஒன்றில்
வரையப்பட்டிருக்கும் சுறாக்குட்டியை
தினமும் பத்துப் பதினைந்து
மீன் கொத்திகள் ஒன்று சேர்ந்து
தூக்கிச் செல்ல முனைவதும்
பின்னர் சலித்து ஏமாந்து அலகுடைந்து
திரும்பிச் செல்வதுமாய் இருக்கின்றன
ஆனால் படகின் உட்புறமாய்
தேங்கிக் கிடக்கும் சிறு குட்டையில்
மீன்கள் சுழிப்பதை
ஒருபோதும் மீன்கொத்திகள்
கவனத்தில் கொண்டிருக்கவில்லை.

மிரட்டல்

கணகாட்டு சகிக்க முடியாமல்
பூச்சாண்டியின் பெயரைச் சொல்லி
ஒரே ஒரு முறைதான்
குழந்தையைப் பயமுறுத்தினேன்
இப்போது வெயில் சுட்டாலும்
பூனை முறைத்துப் பார்த்தாலும்
பூச்சாண்டியிடம் பிடித்துக் கொடுப்பேன்
என்று மிரட்டுகிறது குழந்தை.

வெள்ளோட்டம் பார்க்கும் குழந்தை

உலகை ஒரு முறை
கடல் மார்க்கமாகச் சுற்றிப் பார்க்க
கடும் சோட்டைப்பட்ட குழந்தைக்கு
காகிதப் படகு ஒன்றைச் செய்து கொடுத்தேன்
பெரிய பாத்திரம் ஒன்றில் நீரை நிரப்பி
கடலை உண்டாக்கி
தனது கரடி பொம்மையை அமர்த்தி
வெள்ளோட்டம் பார்த்தது குழந்தை
நல்ல காலம் பாத்திரத்தில் அலை இல்லை
இருந்திருந்தால் சிலவேளை படகு மூழ்கி
குழந்தை என்னை வைதிருக்கும்.

கொய்யாப்பழக் கவிதை

உடைந்து சிதறித் தொங்கும்
நிலாத் துண்டு மாதிரி
செக்கச் சிகப்பாய்த் தெரியும்
கொய்யாப் பழத்தைப் பார்த்து
சிறு தயக்கமும் இன்றி
மிக உரிமையோடு உரத்த குரலில்
அழுத்திச் சொன்னது குழந்தை
அது எனது அணில் நண்பன் கொறித்து
எனக்காக வைத்த மிச்சம் என்று.

**முயலை இலைகளுக்குள்
மறைத்துவைத்த மரம்**

இரைக்காகப் பதுங்கிய ஓநாயைக் கண்டதும்
உயிரைப் பொத்திப் பிடித்தபடி
மூச்சு முட்ட ஓடிவந்த முயல் குட்டியை
தனது நெடுத்த கைகளைக் கொடுத்து
தூக்கி வாரி அள்ளி
இலைகளுக்குள் ஒழித்து வைத்தது
முயலுக்கு யாரென்றே தெரியாத சடைத்த மரம்.

குழந்தைக்கு உலகைச் சுற்றிக்காட்டிய வண்ணத்துப் பூச்சி

குழந்தை மிகவும் விரும்பி உறங்கும்
படுக்கை விரிப்பில்
வரையப்பட்டிருக்கும் வண்ணத்துப் பூச்சியை
துடிக்கப் பதைக்க கொத்திச் செல்கிறது
இரை தேடி வந்த பறவை
தனது வண்ணத்துப் பூச்சியின்
இழப்பால் கரையும் குழந்தைக்கு
புதிதாய் ஒரு வண்ணத்துப் பூச்சியை
வரைந்து நிறம் பூசிக் காட்டியபோது
அதன் சிறகுகளில் உட்கார்ந்து
உலகை ஒரு முறை சுற்றி வந்தது குழந்தை

வெளியேறிச் செல்லும் பனித்துளி

இலையின் நிழலில் இருந்து
வெளியேறிச் செல்லும் பனித்துளி
வெயிலின் உக்கிரம் தாங்காமல்
மீண்டும் நிழலுக்கு வந்தபோது
வேறு ஒரு பனித்துளி இடத்தைப் பிடித்திருந்தது
புதிதாய் இலைகள் துளிர்க்கும் வரை
காத்திருக்கிறது அவசரப்பட்ட பனித்துளி.

அந்தரிப்பு

சிறகுகள் துண்டிக்கப்பட்ட
பறவை ஒன்றிடம்
ஒரு முறை பறந்து காட்டும்படி
அடம்பிடிக்கும் குழந்தைக்கு
தனது அந்தரிப்பை
விபரித்துச் சொல்ல
குழந்தையின் மொழி தெரியாமல்
பிதுங்குகிறது பறவை.

ரசித்தல்

திடீரென வீட்டை முற்றுகையிடும்
அடை மழையானது
ஒரு சாணும் நகர முடியாதபடி
பின் பகல்வரை சிறைப்படுத்துகிறது
பத்துப் பதினைந்து துளிகள்
சுரை உடைவினாடாக இறங்கி
அழிச்சாட்டியம் புரிகிறது
சிலது கூட்டமாகச் சேர்ந்து
ராட்சதப் பாம்புபோல் ஊர்ந்து
அத்துமீறி கதவை உடைத்து
வாழ்வைக் குடித்துச் சலித்தபின்
திரும்பிச் சென்றபோது
காடாய் கிடந்தது வீடு
சிறிதும் ஓய்வில்லாமல்
கெடுபிடி செய்த மழையை
தனது உலகில் இருந்தபடி
கண் இமைக்காது ஜன்னலின் வழியே
ரசித்துக் கொண்டிருந்தது குழந்தை.

காருண்யம்

கூண்டில் விடப்பட்டிருக்கும் மைனாக்குஞ்சு
தனது தாயைப் பிரிந்த துயரை
ஈனக் குரலில் பாடுகிறது
என்று பரிதவித்தபடி சொல்லும் சிறுமிக்கு
எங்கே புரியப்போகிறது
காகங்களிடமிருந்து அதன் உயிரை
மீட்டு வந்த எனது காருண்யம்.

பூமியை கட்டிப்போட்ட வெட்டுக்கிளி

வெயில் கொதிப்பு தாங்காத மட்டில்
சிறு புல்லின் நிழலில்
ஓய்வெடுக்க ஒதுங்குகிறது வெட்டுக்கிளி
பச்சையோடு பச்சையாகத் தெரியும்
வெட்டுக்கிளியிடம் சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
நத்தைபோல் மெதுவாக நகர்கிறது நிழல்
சூடவே வெட்டுக்கிளியும் நகர்ந்து நிழலைச் சேர்கிறது
மீண்டும் மீண்டும் நகர்கிறது நிழல்
ஆத்திரம் மூக்கைப் பொத்துவர
பூமியின் கால்களை பிடித்த பிடியில்
கட்டிப்போடுகிறது வெட்டுக்கிளி
இனி எப்போதும் நிழல் பிசகாமல் இருக்க.

சிறுமியின் அலாதியைக் குடித்த மழை

கொதிக்கும் ஒளிக் குழம்பை
நிலமெல்லாம் அள்ளி இறைக்கிறது இரவி
மேய்ச்சல் நிலங்களற்று செத்து மடிகிறது கால்நடைகள்
ஒரு ஆண்டு கழிந்த பின்பும்
திரும்பி வராமல் போன மழைக் குஞ்சுகளுக்காய்
நிரம்பி வழிகிறது பிரார்த்தனைக் கூடங்கள்
பாழாய்ப்போன அடைமழை
எனது மணல் வீட்டையும் தகர்த்து
விளையாட்டையும் குழப்பி விட்டதாக
அமுதபடி ஓடி வந்து சொன்னாள் சிறுமி.

கதைப் பிரதியை கிழித்து எறிந்த சிறுமி

காகமும் நரியும் கதைப் பிரதியை
முழுமையாக வாசிக்காமல்
வடையை அலகில் இடுக்கியபடி நடிக்கும்
காகத்தை கண்ட சிறுமி
எப்படியாவது வடையை மீட்டுவர
தாமதியாது கதைக்குள் சென்றாள்
தந்திரங்களை கையாண்டு பலிக்காமல்போக
புத்தகத்தை மூடி வெளியேறி
மீண்டும் கதையை முழுமையாக வாசித்தபோது
கதையின் முடிவின் பிரகாரம்
வடை நரிக்குத்தான் கிடைக்கும்
என்பதை உணர்ந்த சிறுமி
தனது ஆத்திரம் அடங்கும் வரை
பிரதியையும் நடிக்கும் பாத்திரங்களையும்
அப்படியே கிழித்து கசக்கி எறிந்து விட்டு
நேற்று எனது வடையை பறித்துச் சென்ற
காகத்தையும் அதன் பின்னணியில் உள்ளவர்களையும்
பூண்டோடு அழித்து விட்டதாகச் சொன்னாள் சிறுமி.

மழையை பிரதிக்குள் அழைத்து வரும்போது

ஊசித் தூறல் மழையை
பிரதிக்குள் அழைத்து வரும்போது
சொற்கள் விழுந்து
மெல்லிய தூவானம் அடித்தது
பின் உரத்து பழமாக விழுகையில்
உடைந்து தெறித்து சிலிரக்கிறது
மழையை ரசித்தபடி எழுதுகையில்
ஒரு கணம் நானும் மழையானேன்
நள்ளிரவாகியும் பெய்த மழையை
பிரதிக்குள் அடக்க முடியாததால்
தொப்பாகிக் கசிகிறது இரவு
எப்படியாவது மழைக்குள் இருந்து
வெளியேறிச் செல்ல பிரதியை
முடிக்க எத்தனிக்கையில்
வெள்ளத்தில் அள்ளுண்டு செல்கிறது சொற்கள்.

சிறுமியின் கோடுகள்

புதிதாக நிறம் பூசிய
வீட்டுச் சுவரில் குறுக்கு மறுக்குமாக
கோடுகளையும் புள்ளிகளையும்
மிகச் சிக்கலாக வரைந்து விட்டு
தன் வாசலுக்கு வந்து செல்லும்
பறவைகளின் பெயர்களை
சொல்லித் திரிந்தாள் சிறுமி
சிறுமியை உறுக்க முடியாமல்
கோடுகளையும் புள்ளிகளையும்
இணைத்துப் பார்த்த போது
வாசலுக்கு வந்து சென்ற பறவைகள்
வீடு முழுவதும் அலாதிமாக
பறந்து திரிந்தன சிறுமியோடு.

ஈரமற்ற வார்த்தைகள்

முற்றத்தைப் போர்த்தியபடி
சும்மா நிலத்தை பிடித்து நிற்கும்
சடைத்த ஒட்டு மாமரமானது
பூப்பதுமில்லை காய்ப்பதுமில்லை
பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகள்
சருகுகள் மட்டுமே கூட்டிப் பெருக்கி
அலுத்துச் சலித்த மட்டில்
மரத்தை வேரோடு பிடுங்கும்படி
நச்சரிக்கும் மனைவி
ஒரு போதும் உணர்ந்திருக்கவில்லை
தினமும் குழந்தைகள் சகிதம்
வெயிலின் கெடுபிடிகளற்ற அதன் நிழலில்
இதமாக வருடிச் செல்லும்
குளிர்காற்றில் பொழுதைக் கழிப்பதை.

ஒளியைப் பயிரிடல்

காடு பற்றிக் கிடக்கிறது இருள்
குப்பி விளக்கை ஏற்றும் தருணம் பார்த்து
அணைத்துவிட்டுச் செல்கிறது
பற்றைக்குள் ஒளிந்திருக்கும் காற்று
கொட்டிலில் பிரகாசம் நிரம்பி வழிய
ஒரு துளி ஒளியைப் பயிரிட்டேன்
வாசல் தோறும் நட்சத்திரங்கள் பூத்துக் குலுங்கின
மொத்தி தள்ளியது நிலா
எனக்கு மட்டும் பகலாய் இருந்தது இரவு
மின்சாரம் தடைப்படும் போது
நாலைந்து நட்சத்திரங்களைப் பறித்து
தெருக்களில் தூவி விடுவேன்
சிலதை அயலவருக்கு அள்ளிக் கொடுப்பேன்
மேலும் சிலதை யாசகம் கேட்டு வருவபவர்களுக்கு
தர்மம் செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்
நிலா ஒரு பந்துபோல் தெரியும் போது
அதனை எறிந்து விளையாட
என் வாசலுக்குப் படையெடுப்பார்கள் சிறுவர்கள்
இனி எனது இரவை
எப்போதும் வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரங்கள்.

கவிதைக்கென்று ஒரு அரசியல் செயல் இருப்பதைப் போல அரசியல் கவிதைகளும் மிகப் பரபரப்பான ஒன்றாகவே கடந்த காலத் தமிழில் பயிலப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆயினும், அந்த அரசியல் கதையாடல் பெண்கள் என்றும், இனக்குழு, சிறு சமூகம் என்ற இடத்தைக் கடந்து, விளிம்பு நிலையில் மிக மோசமாக பாவிக்கப்படும் சிறுவர்களின் மீது அக்கறை கொண்டிருக்க வில்லை. சிறுவர்களை கவனத்தில் எடுப்பதென்பது, தண்டிக்கவும், போதிக்கவும் என அவர்களின் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் வழிகளிலே பாவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முற்றிலும் மாற்றமான வழிகளில் சிறுவர்களின் சமூகவெளியை அணுகும் கவிதைகளை உருவாக்கும் ஒரு கவிஞராக ஜமீலைக் காண்கிறேன். இவருடைய கவிதைச் செயல் முற்றிலும் சிறுவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மிகத் தெளிவான எளிய மொழியில் நம்மோடு பேசும் கவிதைகள் இவருடையது. ஆயினும், அது தனக்குள் உருவாக்கும் உரையாடல் மிகவும் உக்கிரமானது. சிறுவர்களை நெருங்கும் போது, நம்மைக் கலங்கடிக்கக் கூடியது. தமிழில் பாப்பாப் பாட்டெழுதாமல், சிறுவர்களின் வெளியை அதன் அரசியல் அர்த்தத்துடன் முன்வைப்பது ஜமீலின் கவிதைகள் தான். சிறுவர்களுக்காக, அவர்கள் சார்பாக முற்றும் ஒரு கவிதைச் செயலை முன்வைக்கிறார் என்றவகையில் மிகமுக்கியமான வராக எனக்கு ஜமீல் தெரிகிறார்.

- நியாஸ் குரானா

ISBN 978-955-50248-3-9

9 789555 024839 >

விலை ரூ. 250